

námitkami jen proti onomu obsahu nař. rozhodnutí, jež se zabývá otázkou pojistné povinnosti, a dovozuje, že ani Vasil Š., ani David N. pojistné povinnosti nepodléhají.

Zůstává proto výrok, že st-lovo odvolání bylo podáno opožděně a že proto o něm věcně rozhodováno býti nemusí, stížností neotřesen; ale pak nemůže míti stížnost úspěch, nechť již dalším obsahem nař. rozhodnutí jest jen projev názoru žal. úřadu na otázku pojistné povinnosti uvedených osob nebo sám výrok o této povinnosti učiněný in eventum. Netřeba se proto zabývat ani významem tohoto dalšího obsahu nař. rozhodnutí, ani otázkou pojistné povinnosti uvedených osob, nýbrž možno stížnost, jež výroku o tom, že odvolání je opožděné, nenapadá, již na tomto procesním základě zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 10.301.

Domovské právo (Slovensko): Lze výslovné usnesení obecního zastupitelstva o přijetí žadatele do obecního svazku podle § 10 zák. čl. XXII:1886 pokládati za nahražené usnesením obecního zastupitelstva o tom, že se žadateli předepisuje poplatek za přijetí do obecního svazku?

(Nález ze dne 25. ledna 1933 č. 1212.)

V ě c: Mikuláš B. v T. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Žal. úřad vyslovil nař. rozhodnutím, že st-l, lékárník v T., není čl. státním občanem podle § 1 odst. 1 zák. č. 236/20, ježto pocházejí po otci z obce K. (Maďarsko), nenabyl on, resp. jeho otec za svého pobytu v tuzemsku domovského práva, jež je předpokladem pro uznání státního občanství podle uvedeného zákonného titulu. Pokud město T. odkazuje k usnesení zastupitelstva obce B. ze 3. února 1908, jímž prý otec Julius byl přijat do domovského svazku této obce, podotýká se, že zmíněné usnesení — jak z obsahu zápisu o zasedání zastupitelského sboru b.-ského z uvedeného dne jest zřejmo — netýká se výslovně přijetí Julia B. do domovského svazku této obce, nýbrž pouze zaplacení taxy za usazení v obci, resp. za nabytí domovského práva ipso iure podle § 10 zák. čl. XXII:1886, a jest tudíž vydání domovského listu z 31. prosince 1925 obcí B., osvědčujícího domovské právo syna Mikuláše v obci na základě § 6 zák. čl. XXII:1886, aktem absolutně zmatečným a tím jest i zmatečným akt zastupitelského sboru obce T. ze 24. září 1927 o výslovném přijetí Mikuláše B. do domovského svazku obce T. podle § 12 cit. zák. článku, domněle příslušného se zřetelem k tomuto domovskému listu do B., ježto jde o cizince.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Na sporu jest pouze otázka, zda otec st-lův přijat byl do svazku města B. Žal. úřad tvrdí, že se tak nestalo, poněvadž usnesení této obce ze 3. února 1908 netýká se výslovného přijetí otce st-lova do domovského svazku této obce, nýbrž pouze zaplacení taxy za usazení se v této obci,

resp. za nabytí domovského práva ipso iure podle § 10 zák. čl. XXII:1886. Stížnost naproti tomu tvrdí, že toto usnesení jest určitým projevem vůle obce otce st-le do svazku obecního přijmouti.

Nss v nál. Boh. A 3029/23 a v pozdější judikatuře vyslovil a odůvodnil právní názor, že domovské příslušnosti na Slov. nenabývá se ani podle § 10 zák. čl. XXII:1886 již ex lege pouhým splněním náležitosti v tomto předpisu vytyčených, ale že i tu je třeba konstitutivního aktu — výslovného přijetí dotyčné osoby do domovského svazku obce. Na názoru tom trvá nss i v tomto případě.

Jedná se tedy o to, posouditi, jaký význam má v tomto případě usnesení zastupitelského sboru města B., učiněné v mimořádném zasedání sboru dne 3. února 1908.

Podle ověřeného výtahu z protokolu o tomto zasedání, který je uložen ve správních spisech, předložil náměstek policejního kapitána v B. na vyzvání městské rady »jmenoslov těch obyvatelů, kteří se v r. 1896 až 1902 přestěhovali do obce B., do dnes tu bydlí, tedy se tu usadili a tak povinni jsou platiti poplatky za přijetí do svazku obce na základě statutu zastupitelským sborem vydaného.« Na to vydalo zastupitelstvo »konečné rozhodnutí«, ve kterém uvádí, že když se někdo přestěhuje do obce a tam nepřetržitě 4 roky bydlí a k obecním břemenům přispívá, má se podle §§ 10 a 11 zák. čl. XXII:1886 považovati za příslušného do svazku dotyčné obce i tehdy, když úmysl usazení neohlásí, a jest podle § 13 každý do svazku obce přijatý povinen ze svazku vzniklá břemena, tak tedy i v § 14 stanovené poplatky platiti. V dalším pak usnesení předpisuje poplatek 100 Kč občanům v následujícím seznamu uvedeným, v němž pod č. 109 jest uveden též otec st-lův. Na konci se praví, že »zastupitelský sbor současně nařizuje, aby takto do svazku města přijatí byli zavedeni do evidence« a že se »o tomto rozhodnutí vyrozumívají do svazku přijatí každý zvláště s tím, že možno se odvolati do 15 dnů u městské rady.«

Podle statutu o poplatcích za přijímání do svazku města B. z 15. října 1888, jehož ověřený překlad je ve spisech, děje se přijímání do svazku obce buď na základě čtyřročního stálého pobytu v obci a přispíváním za tuto dobu k obecním břemenům podle § 10 zák. čl. XXII:1886, anebo na základě rozhodnutí, a platí se za přijetí to určité poplatky. Podle téhož statutu jest městská pokladna povinna v určitém čase předložiti městské radě seznam těch obyvatelů, kteří se v místě usadili a přes 4 roky stále přispívají k městským břemenům. Městská rada přezkoumá tento seznam, zjistí, zda v něm uvedení vstupují do svazku města neb nikoliv a takto přezkoumané a případně doplněné seznamy předloží zastupitelskému sboru s návrhem na vyměření poplatku. Zastupitelský sbor tento seznam učiní předmětem svého jednání, stanoví poplatky a vyrozumívá o tom účastníky.

Z těchto skutečností a předpisů jest zřejmo, že zastupitelský sbor města B. v zasedání ze 3. února 1908 projevil svou vůli určité osoby do svazku obce přijmouti, že jim za toto přijetí předepsal poplatky, udělil jim také právo z rozhodnutí toho se odvolati a přikázal příslušnému úřadu, aby »takto do obce přijaté zavedl do evidence«.

Ze všech těchto aktů jest tedy patrna nejen vůle obce, určité osoby do svazku obce přijímati, ale jest tu také výslovný projev této vůle, spočívající v tom, že osobám těm předepsán byl poplatek za toto přijetí a že nařízeno bylo osoby tyto, jako příslušníky obce vésti v evidenci.

Tvrdí-li proto nař. rozhodnutí, že usnesení zastupitelského sboru týká se pouze zaplacení taxy za usazení v obci, resp. za nabytí domovského práva ipso jure, nemá názor ten dostatečné opory ve spisech, resp. ve skutečnostech výše uvedených. Nelze usuzovati, že obec požadovala na někom zaplacení určitého poplatku za přijetí do domovského svazku, ač přijetí toho tu není. Vždyť právě poplatek ten jest předepsán a vybírán za určitý akt, totiž za přijetí do obce.

Okolnost, že otec st-lův podle obsahu spisů taxu nezaplatil, nepadá na váhu, poněvadž fakt ten dával by snad městu právo, vymáhati předepsaný poplatek exekucí, avšak nikde není stanoveno ani v uvedeném statutu nebo usnesení zastupitelského sboru města B. uvedeno, že by nezaplacení poplatku činilo usnesení obce o přijetí bezúčinným nebo neplatným.

Protože tedy úsudek žal. úřadu nemá dostatečné opory ve spisech, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 10.302.

Horní právo. — Řízení před nss-em: I. Řízení za účelem určení odškodného za pozemek potřebný k provozu hor se důsledkem předpisů § 103 ob. zák. hor. a § 3 lit. a) zák. o ss vymyká přezkoumání nss. — **II.** Kognice nss-u vůči zatímnímu stanovení odškodného je tu omezena na zkoumání, obsahuje-li vyvlastňovací nález toto povinné zatímní stanovení odškodného a není-li stanovení odškodného ztíženo vadami, které by jeho právní existenci činily pochybnou. — **III.** O obsahu »nezbytnosti« vyvlastňovaných pozemků pro podnik horní při vyvlastnění podle § 98 hod. zák. — věta jako při Boh. A 10.131/32. — **IV.** Není věcí vyvlastňovacího úřadu, jak má býti soukromoprávně kvalifikováno postoupení pozemků vyvlastněných báňským úřadem. — **V.** Je nezákonností nebo vadou, neobsahuje-li vyvlastňovací nález podle hor. zák. lhůtu k plnění?

(Nález ze dne 25. ledna 1933 č. 1232.)

Prejudikatura: ad III: Boh. A 5766/26, 10.131/32.

Věc: Josef a Hermína F. v H. (adv. Dr. Kar. Leipold z Bíliny) proti zemského úřadu v Praze (za zúč. Český uhelný průmyslový spolek v Praze adv. Dr. Karel Fischl-Prossliner z Bíliny) o vyvlastnění k horním účelům.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 31. října 1929, vydaným okresním úřadem v Duchcově v dohodě s revírním báňským úřadem v Mostě byla st-lům uložena povinnost postoupiti Českému uhelnému průmyslovému spolku, akc. spol. v T. za účelem dobývání uhlí v dole Lotte-Marie ve S. řadu svých pozemků ve S. resp. části jejich, jak jsou ve výměru tom podrobně